

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Co[n]fessionale domini Antonini archiepiscopi Flore[n]tini

Antoninus <von Florenz>

Hagenaw, 1508

VD16 A 2955

De inuidia titulus s[e]cundus. ca. i.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30653

quis nō subuenit pauperib⁹
necessitates extremas patiē-
tib⁹ cū posset, v⁹l tardauit da-
re, ⁊ exasperauit paupes veni-
ale est. Si parauit pauperi-
bus nimis sumptuosa vel ni-
mia q̄stuantib⁹ sine causa in-
dигentib⁹ v⁹l vtētib⁹ male ele-
mosynis. p̄ctm est poti⁹ q̄s me-
ritū. Si laborantib⁹ p eo in
quocūq; ministerio nimis dis-
tulit eis dare mercedem v⁹l
tra c̄uentiōes factas, cum tū
possit soluere posset esse mor-
tale si icurreret graue dānū
vel scandalū. idem si aliqd de-
fraudauit.

De avaricia amādi res in
ordinate. Laplm. viii,

Q̄ta q̄ si q̄s res etiaz
n̄ iuste acq̄sitas ita inor-
dinate amat vt inhēre-
at eis vt fini, cui⁹ signū ē q̄n
p̄t eas nō amittēdas eēt pa-
rat⁹ facere p̄tra aliqd p̄cepto-
rū dei peccat mortalit⁹ q̄ plus
diligit creaturā q̄s dēn. Si
aut̄ nullo mō vellet facere cō-
tra salutē suā p̄t bmōi tēpo-
ralia, q̄uis iordinate afficiat
sc̄i amet ea veniale est.

De pdigalitate ūria au-
racie. Laplm. ix.

I sup̄line exp̄edit suā
substantiam vel in ediz-
sificiōs sumptuosis, vel in

eq̄s, vel in p̄iuīs deliciosis
v⁹l freq̄ntib⁹, vel palestris, vel
ludis v⁹l ornamētis vel turpi-
tudinib⁹, ⁊ p̄cipue multer, vel
in exēnijs v⁹l histriōib⁹ h̄mōi
p̄ctm est. ⁊ q̄n est notabilis ex-
cessus sed est sine cōsensu, est
veniale, vel nullū etiā d̄ re no-
tabili fm̄ p̄portionē sui statut⁹
est mortale v⁹l in modico ē ves-
niale. Descendere aut̄ ad p̄ti-
cularia puta determinare q̄n
est mortale vel veniale nō de-
facili p̄t dari iudiciū certum
a quo p̄gnoscatur.

De iuividia q̄ est sc̄dm vici-
um capitale,

Titulus. iiij. de iuividia ⁊ ei⁹
specieb⁹. iiiij. ⁊ h̄z capla. iiiij.

Laplm. pmū.

Quidia est

i tristitia de alieno bo-
no inq̄ntū desiderat
vt diminutiū p̄rie excellētie
⁊ si sit ex p̄sensu rōnis morta-
le est, nisi eēt de aliq̄ re pua. si
cū puer q̄ inuidet alteri pue-
ro q̄ hādeat plures fructus ⁊
bmōi, sed si sit fm̄ motū sēsu
alitatis, ⁊ cū displicētia rō-
nis ē veniale vel nullū, etiā d̄
re notabili. Interrogādū ē fm̄
statum de hmōi iuividia, sc̄i si
platus alteri plato inuidet d̄
maiori platiōe v⁹l dignitate,

Interrogatori pars scda.

Si ē officialis d maiori r digniori officio. Si doctor de maiori scia r cursu Si scholaris d acutiori ingenio alteri^r scholaris. Si ciuis d maiori honore r reputatiōe alteri^r. Si spūalis d maiori fama alteri^r. Si mulier d alteri^r marito, filiis, ornamētis, pulcritudine, r hmōi. Si artifex d artificis artis sue r lucro, r sic de alijs. Si q̄s cum dolet d bono, primi sui, nō ex eo q̄ ille habeat, s̄ d defectu suo, q̄ ip̄e illo caret, cōtētus tñ q̄ p̄m^r habeat nō p̄inet ad iuidiā, r s̄l si doleat d bono inimici, ex h̄ solū q̄ tim̄ inde sibi nocumētū, nō p̄prie p̄inet ad iuidiam.

De odio r alijs filiabz inuidie, r pmo de odio. La. ii.

I habuit odiū ad deū s q̄ flagellauit eū v̄l ipē dinit mala d̄sideria ei^r v̄l alia de cā, mortale ē. Si habuit odiū ad p̄mū d̄siderās malū ei^r vt malū, et si est malū notabile qdille appetit rōne d̄liberata, mortale ē, siue malū sit in p̄sona v̄l fama vel substātia v̄l alio mō, sec^r aut si nō d̄sensit rōne, l̄ sit qd nō mltū dānosū. Si v̄o desiderauit malū alteri^r, vicz infirmitatē in bonū ei^r, vt. s. bo

nus efficiat, v̄l ne peior, v̄l ne alijs noceat, nō est odiū. Interrogandū r inuestigandū ē h̄ caute, nā laici omnē displi centiā solent appellare odiū q̄ tñ ē nīsi mō dicto. Itē d̄ dis um h̄ vñ reputant tm̄ vnum p̄ctm̄. Sed nota q̄ s̄c i alijs sic i isto, q̄tiēs reuocādo iniurā menti de nouo habuit odiū ad illū cū cōsensu rōnis, totiēs peccauit mortalitē. Interrogādū ē etiā de tpe. s. q̄ns tū p̄seuerauit r quō freq̄nter odiuit. Itē q̄ dimittat omne odiū, s̄ nō optet imo n̄ debet ille petere veniā quē odsuit si p̄ctm̄ est occulū, nīsi publice cū v̄bis v̄l alijs modis offen disset. De susurratōe q̄ est ponere dissensiones inter amicos p̄p̄ malā intentionē.

Lapl. iii.

I q̄sliuit p̄dere discor diam int̄ amicos vel consanguineos, dicēs malū vni de altero, vel econtra, vel referens studiose que p̄nt causare hmōi, q̄ mortale ē, r nurus erga sociū, r soci^r erga nurū solent his vacare. Si dixit aliq̄ v̄ba vñ orta est discordia int̄ amicos vel consanguineos, sed nechoc int̄ edēs sed incaute, de se nō est mortale, s̄ poss̄ eē rōne scan